

hvor der var vedtaget med 16 Stemmer imod 1 at bygge Banen Silkeborg—Bramminge, saa bøjer jeg mig for Flertallet, og saa gaar jeg med til de tre Privatbaner. Kommissionen, som bestod af Repræsentanter saavel fra By som Land i de Egne, og som arbejdede paa at faa en samlet Plan, var enig om disse tre Privatbaner, naar Statsbanen blev anlagt til Bramminge, og saaledes kan jeg intet have imod denne her foreslaaede Bane. Dog maa jeg paa det bestemtteste protestere imod, at Stationen lægges Nord for Grindsted Aa, da saa ogsaa de andre Privatbaner skulle bygge Jærnbanebroer. Af den Grund kan jeg ikke nu for Tiden stemme for Forslaget. Jeg mener nemlig, at det griber forstyrrende ind i Forholdene, naar vi tage Hensyn til det hele jærnbanetomme Rum. Denne Bane afskærer nu bestaaende Privatbaner, som pege mod Vest, fra at blive førte ud i det store jærnbanetomme Rum, og enhver, der ser paa Kortet, maa indrømme, at den største Del af det jærnbanetomme Rum ligger langt vestligere end den Egn, som den her foreslaaede Bane kommer til gode. De Sogne, som ligge Vest for, maa ogsaa have deres Bane. Jeg mener derfor, at det var rigtigst at vente, indtil vi saa, hvordan Rigsdagen stillede sig i det hele til Kommissionens Forslag, om vi Jyder kunde vente at faa det gennemført. Det var jo Udvalgets Mening i 1898, at vi skulde have en samlet Plan, det kunde ikke nytte, at vi byggede en enkelt Bane, som greb forstyrrende ind i det hele, og det var ogsaa Kommissionens Mening med dets Forslag. Rigsdagen skal ogsaa give sit Samtykke til det, og inden vi se, hvordan det gaar med det, kan der ikke bygges, og saa kan Kommissionens Forslag ikke tages til Indtægt for en enkelt Del af Baneanlægene i det jærnbanetomme Rum.

N. Jensen: Jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der nu kom fra den ærede sidste Taler, navnlig Udtalelserne, der angik det større Statstilskud til Anlæg af Baner i disse Egne. Jeg kan være enig med ham i, at disse tre Privatbaner maa ses som et samlet Hele, som Kommissionen var enig om. Naar de blive gennemførte, vil man ikke derved gaa nogen af de interesserede Byer eller Egne for nær. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om det større Statstilskud, er det ganske vist, som det fremgaar af Betænkningen, at man blev enig om, at hvis der skulde ske Banean-

læg i saa stor Udstrækning paa disse margre Egne, som man maatte anse for ønskeligt, var der ikke andet at gøre end at gaa til et noget større Statstilskud end efter Loven af 1894. Jeg skal ikke nægte, at jeg havde ikke troet, at man fra dette Tings Side saa hurtig var gaaet over til dette Princip, men nu er det jo ikke længer noget nyt, efter at man har vedtaget Banen fra Fjerridslev og derved godkendt Princippet. Og jeg kan da ikke se anderledes paa Sagen, end at denne Egn her har lige saa fuldt Krav paa dette som Egnen ved Tisted. Men jeg maa give den ærede sidste Taler Ret i, at alle Kommissionens Medlemmer, undtagen netop det ærede Medlem, vare enige om at anse Banen fra Langaa til Silkeborg som en god Bane, der absolut burde have Fortrinnet med Hensyn til vor Udførsel. Og naar det ikke blev hele Kommissionen, der blev enig derom, er det forunderligt, fordi det ærede Medlem, som sad i Kommissionen og tog Forbehold i et Mindretalsvotum, var en af de første til at anbefale denne Bane. Den ærede sidste Taler har talt fra et Vejle-Standpunkt, og jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) vilde tale ud fra et Varde-Standpunkt. Det er for mig et nyt Vidnesbyrd om, at man maa tage Bestemmelse om disse Planer i Samling, og jeg tror, som jeg udtalte ved 1ste Behandling af Banen: Holstebro—Give—Vejle, at hvis Ministeren havde forelagt hele Planen og ladet Tingene gennemgaa det hele for derefter at udpille, hvad der først burde anlægges, kunde man være kommen til et bedre Resultat, end man kan ved paa denne Maade at fremskynde det ene Forslag. Deri har den ærede sidste Taler nemlig Ret, at der foreligger et samlet Hele. Jeg kan selvfølgelig ikke andet end i Henhold til min Stilling i Kommissionen finde denne Bane naturlig og rigtig, men jeg ønsker kun, at de andre to maatte blive behandlede samtidig dermed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. Rasmussen): Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger over for den højtærede Minister. Det lod næsten til, at han vilde bebrejde Forslagsstillerne, at Forslaget ikke var kommet frem tidligere her i Tinget i denne Samling, end det er. Jeg skal hertil sige, at naar det ikke er kommet tidligere, er det paa en Maade min Skyld, paa en Maade ikke. Jeg er gaaet ud fra den Betragtning, som i Virkeligheden ogsaa den sidste ærede Taler, at